

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- Kaygusuz Abdal ■ Aslan Avşarbey (Mülkî) ■ Tacettin Şimşek ■ M. Nihat Malkoç
■ Nurgül Kaynar Yüce ■ Halit Yıldırım ■ A. Kadir Tunçer ■ Nuri Kahraman
■ Mehmet Pektaş ■ Hacı Musa Tuncer (Azâbî) ■ Mustafa İmir ■ Erol Koca
■ Salman Kapanoğlu ■ Cahit Can ■ Ramazan Yıldız ■ Feyyaz Sağlam
■ Fatma Uçarlar ■ Kadir Karaman ■ Memik Kömekçi ■ Abdurrahim Karakoç

64. Sayı Haziran 2023

☐ Mehmet Pektaş

Soğan Kaçakçıları

Huylu huyundan vazgeçmez hesabı, Coşkun içeriden çıkar çıkmaz soluğu Abbas Baba'nın yanında aldı. Kolay yoldan para kazanmanın tadını almıştı. Torbacılığa kaldığı yerden devam etmeyi düşünüyordu. Güvenini kazandığı Baba'nın onu dört gözle beklediğinden emindi.

Coşkun, Baba'yı adamlarıyla birlikte depodan bozma izbe bir bodrum katında poker oynarken buldu. İçeride dumanından göz gözü görmüyordu. Kısa bir kucaklaşma faslından sonra Baba ve adamları, oyuna kaldıkları yerden devam ettiler. Coşkun, bir sandalye çekip masanın kenarına ilişirken Baba, dudağının kenarına yerleştirdiği sigarayla ateşledi:

"Anlat bakalım Coşkun. Ne var ne yok içeride?" diye sordu.

Coşkun elleri titreyerek Baba'nın sehpanın üzerine attığı pakete uzandı. Paketin içinden bir dal çekip yokladı, umduğunu bulamamıştı:

"Otlı cigara yok muydu patron?" dedi.

Baba, masadakilere "Pas" dedikten sonra Coşkun'a seslendi:

"Ot işini bıraktık Coşkun kardeş."

Coşkun bir an hayal kırıklığına uğradı:

"Bıraktınız mı?" diye fısıldadı.

Elinde döndürüp durduğu sigarayla yaktı, derin bir nefes çekti.

"Peki, ben ne iş yapacağım şimdi?" diye söylendi.

Baba ve adamları yeni bir ele başlamışlardı. Baba, desteyi kararken bir gözü Coşkun'daydı:

"Yeni bir işe başladık. Senin gibi güvenilir, gözü kara bir adama ihtiyacım var." dedi.

Coşkun'un yüzünde pis bir gülümseme belirdi. Baba hakkında yanılmadığı için mutluydu:

"Emret patron, ne iş olsa yaparım." dedi heyecanla.

Baba:

"Bu akşam yeni bir sevkiyat yapacağız." dedi.

Coşkun, avucunun içini kaşımaya başladı:

"Ellerim kaşınıyor patron, bu defa ne taşıyacağız?" dedi.

Baba, adamlarına ikişer kâğıt dağıttı. Kendisi ne maça ve kare ası geldiğini görünce yüzü güldü:

Coşkun, Baba'nın keyiflenmesini fırsat bilip

ona iyice sokuldu:

"Şu işi bir anlatsana Baba. Ne taşıyacağız?"

Baba gizli bir şey söyler gibi Coşkun'un kulağına eğildi:

"Soğan" dedi.

Coşkun, hiçbir şey anlamamıştı.

"Soğan" diye tekrarladı:

Baba, kafasını sallayarak Coşkun'u onayladı.

Coşkun, içinden "Ulan bu soğan da ne ki?" diye geçirdi.

Her maddenin kendi aralarında ayrı bir adı vardı. Birkaç tanesi aklından geçti; toz, beyaz, ot, peynir... Herhalde yeni çıkan maddelerden birisi diye düşündü. Ne de olsa yıllardır içerdeydi, piyasanın uzak kalmıştı:

"İyi kafa yapıyor mu bari bu soğan? Verin de deneyelim." diyerek kirli sakallarını kaşıdı.

Baba:

"Ne diyorsun oğlum sen? Soğanın kafa yaptığı nerede görülmüş." diye karşılık verince Coşkun iyice aptallaştı:

"Şimdi siz bildiğiniz soğan işine mi girdiniz?" dedi.

Baba, kartları yere açarken:

"Öyle sayılır." dedi.

Coşkun:

"Madem öyle neden güvenilir birine ihtiyaç duyuyorsunuz ki?" dedi şaşkın şaşkın.

Baba, masanın üzerindeki paraları önüne çekerken imalı imalı gülümsedi:

"Eh eski alışkanlık diyelim."

Coşkun şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyordu. Kem küm etti. Baba, elini Coşkun'un omzuna koydu:

"Sen yan odada biraz kestir. Gece yarısı çocuklar seni kaldırır." dedi.

Coşkun, bu işten hiçbir şey anlamasa da Baba'nın gösterdiği tarafa doğru yöneldi. Yatakta dönüp duruyor bir türlü uykusu gelmiyordu. Televizyondan izlediği haberler gözlerinin önüne geldi. Soğan üzerinden siyasetçilerin söylediklerini düşündü.

"Ulan harbi harbi soğan kıymete bindi demek ki memlekette. 20-30 liraya çıktı dediklerinde inanmamıştım. Baksana Baba bile bu işe girdiğine

göre...” diye mırıldandı. Gece yarısına doğru içi geçmişti. Gergedan Faruk’un sesiyle irkildi:

“Coşkun haydi, sevkıyat zamanı...”

Coşkun, yatağından kalkıp Faruk’un peşine düştü. Faruk onu arka bahçedeki pikabın yanına götürdü, eline de bir kâğıt tutuşturdu:

“Mal kasada, adres burada yazılı. Yakalanırsan bizi tanımıyorsun tamam mı?” dedi.

Coşkun, Faruk’un sözlerini eski alışkanlığa bağladı. Yüzündeki pis gülümseme tekrar belirdi.

“Merak etme koçum. Bu işler bizden sorulur.” diyerek şoför mahalline atladı.

Bir müddet sorunsuz şekilde yol aldıktan sonra karşıda polis çevirmesi belirince ilk başta telaşlandı. Sonra kendi kendine güldü:

“Ulan Coşkun, ilk defa yasal bir şey taşıyorsun. Şu haline bak.” diyerek söylendi. Hiç olmadığı kadar rahat bir şekilde aracı sağa çekti. Polisler hemen aracın etrafını sarmıştı. Coşkun:

“Merhaba Memur Bey”, diyerek camı açtı, ehliyetini uzattı. Polis bir ehliyete bir de Coşkun’a baktı.

“Kasayı kontrol edeceğiz.” dedi.

Coşkun bir hamlede araçtan inip arkaya dolaştı:

“Buyurun Memur Bey halis muhlis soğan” diyerek brandayı kaldırdı.

Sivil giyimli bir polis torbalardan birini açtı. Avcunda misketten irice patatesi andıran yumrular vardı. Sivil polisin:

“Alın bunu” demesiyle birlikte diğer polisler Coşkun’u yere yatırıp kelepçelediler. Coşkun ne olup bittiğini anlamaya çalışırken kendini ekip aracında buldu:

“Komiserim soğan taşıyordum.” diye yeminler ediyordu. Karakolda, Coşkun’u acı bir sürpriz bekliyordu. Taşıdığı soğanların toplanması yasak olan salep soğanı olduğu anlaşıldı. Coşkun’a iki milyon yedi yüz bin lira para cezası kesen polis diğer çete üyelerinin peşine düştü.

✱ Hacı Musa Tuncer (Azâbî) Felsefem

Benim, ne seninle ne başkasıyla
Ali’yle, Veli’yle hiç işim olmaz
Çalıyı dolanır, ite dalanmam
Kavgayla, dövüşle hiç işim olmaz

Halaya dururum emmi, dayılı
Hem “Döne” söylerim, hem “bey mayılı”
Dostlarım bellidir, azdır, sayılı
Adam olmayanla hoşbeşim olmaz

Başköşe aramam geçmem eşiğe
Oturmam atılan yuka döşeğe
Binip de sallanmam çürük beşiğe
Öyle her mecliste pek neşem olmaz

İrk, mezhep yüzünden insan ayırmam
Gizli sırlarımı ele duyurmam
Sözümün eriyim, adam kayırmam
İşte bu minvalde pek eşim olmaz

Dünyanın şöhreti şanı har iken
Sonsuzluk sahibi bana Yâr iken
Ebedî bir hayat, hedef var iken
Kısa yarışlarda pek koşum olmaz

Ozan Azâbî’yim Hakk’ı ararım
Sadece kendime suçum, zararım
Ben böyle bilirim, böyle kararım
Dünya malı ile bir düşüm olmaz